

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні питання законодавства

24 квітня 2024 року

Біла Церква
2024

ЄФІМОВИЧ О. Ю., студент

Науковий керівник – МЕЛЬНИК В.О., канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА АГРАРНОГО СЕКТОРУ

Інвестиції в аграрний сектор – це інвестиції в майбутнє країни. Завдяки комплексній державній підтримці аграрний сектор України зможе не лише забезпечити продовольчу безпеку, але й стати рушієм економічного зростання.

Ключові слова: розвиток, підтримка, держава.

«Державна підтримка аграрного сектору – це комплекс соціально-економічних, законодавчо-правових та організаційних заходів, що здійснюються державою, спрямованих на сталий розвиток аграрного виробництва та сільських територій і забезпечують продовольчу незалежність, безпеку й покращення забезпечення населення продовольством, а харчову промисловість – сировиною» [2., ст. 125]. Завдяки цьому механізму держава забезпечує не лише економічну стабільність аграрного сектору, а й сприяє соціальному забезпеченню сільських територій, збереженню земельних ресурсів та створенню сприятливих умов для розвитку малих і середніх сільськогосподарських підприємств. Державна підтримка в аграрному секторі є важливою з кількох ключових причин:

1) Велика продовольча безпека. «Продовольча безпека – невід’ємна складова економічної безпеки держави та умова її незалежності. Забезпечення продовольчої безпеки є актуальною проблемою як країн з низьким рівнем економічного розвитку, так і розвинутих країн, які постійно вдосконалюють механізми підтримки продовольчої безпеки, особливо що стосується малозабезпечених груп населення» [3., ст. 16]. І на мою думку це є основною причиною тому, що аграрний сектор є основним джерелом харчових продуктів для національного та глобального населення. Державна підтримка сприяє стабільному виробництву та доступу до продуктів харчування, забезпечуючи продовольчу безпеку, особливо це повинно здійснюватися в ситуаціях надзвичайних ситуацій.

2) Постійна економічна стабільність – тому, що цей сектор є важливою галуззю економіки багатьох країн, особливо тих, де він є основним заняттям сільського населення. Підтримка цього сектору сприяє економічній стабільності, забезпечуючи збалансований розвиток не тільки сільськогосподарської галузі, а й інших різних галузей економіки.

3) Соціальне благополуччя – у цьому секторі можна створювати робочі місця, особливо в сільських регіонах, де інші можливості зайнятості можуть бути обмеженими. Підтримка сільського господарства сприяє збереженню робочих місць і підтримує життєздатність сільських громад.

4) Екологічна стійкість – аграрний сектор впливає на стан довкілля через використання землі, водних ресурсів та хімічних речовин. Державна підтримка може включати заходи для заохочення екологічно стійкого сільського господарства, зменшення впливу на довкілля та збереження біорізноманіття. А також стан на довкілля регулюється Законом України «Про охорону навколишнього природного середовища» [1] та іншими нормативно-правовими актами, за для збереження екологічної цінності сільськогосподарської галузі і уникнення поширення шкідливого впливу на родючість земель.

5) Стабільність ринків – державна підтримка може включати механізми регулювання ринків, що допомагають уникнути різких коливань цін на сільськогосподарську продукцію і забезпечують стабільні умови для функціонування ринку.

В Україні державна підтримка аграрного сектору реалізується через різноманітні програми та заходи, які спрямовані на підтримку сільськогосподарських підприємств, фермерських господарств та селянських господарств. Ось деякі з основних способів, які використовуються для цього:

1) Субсидії та дотації – уряд надає фінансову підтримку аграрному сектору через субсидії та дотації, що можуть бути призначені для покриття витрат на виробництво, закупівлю сільгосппродукції або для впровадження нових технологій.

2) Кредитування – держава надає пільгові кредити для сільськогосподарських підприємств та фермерських господарств з метою забезпечення доступу до фінансових ресурсів для розвитку бізнесу, закупівлі обладнання та виконання ремонтних робіт.

3) Розвиток інфраструктури – уряд інвестує у розвиток сільської інфраструктури, такої як дороги, системи поливу, зберігання та переробка сільгосппродукції, що сприяє підвищенню ефективності виробництва та зменшенню втрат.

4) Науково-дослідна діяльність – уряд фінансує науково-дослідні проекти та програми, спрямовані на впровадження новітніх технологій у сільське господарство, підвищення врожайності та зменшення впливу на довкілля.

5) Експортна підтримка – держава надає підтримку для експорту сільськогосподарської продукції через різноманітні заходи, такі як зниження податків на експорт, фінансова підтримка експортерам та укладання міжнародних торговельних угод.

Для того, щоб удосконалити підтримку держави у аграрному секторі, можна включити різні заходи які будуть покращувати ефективність, прозорість та цільове використання ресурсів. Це може бути:

1) Оптимізація фінансових механізмів, за для визначення чітких критеріїв та умов для надання субсидій, дотацій та інших форм фінансової підтримки; впровадження ефективних систем моніторингу та контролю за використанням виділених коштів; забезпечення прозорості та доступності інформації про умови отримання фінансової підтримки для сільських господарств.

2) Стимулювання інновацій, тобто проведення програм підтримки досліджень та впровадження новітніх технологій у сільське господарство, надання фінансових стимулів для впровадження ефективних та екологічно чистих агротехнологій, організація навчальних та консультаційних програм для сільських господарств щодо використання інноваційних підходів. Білінська Вікторія Юріївна зазначає, що «впровадження інновацій сприяє підвищенню продуктивності праці, економії різних видів ресурсів, скороченню витрат та зниженню собівартості аграрнопродовольчої продукції, нарощуванню обсягів і підвищенню ефективності сільськогосподарського виробництва, що впливає на залучення інвестицій» [4., ст. 74].

3) Розвиток інфраструктури, сюди входять інвестиції в модернізацію сільської інфраструктури, включаючи будівництво та реконструкцію доріг, залізничних сполучень, зберігальних та переробних об'єктів; забезпечення доступу до сучасних систем зрошення та організація систем водозбереження.

4) Розвиток ринків та торговельних відносин, щоб було здійснено стимулювання експорту сільськогосподарської продукції через розширення та підписання міжнародних торговельних угод, проведення програм розвитку внутрішнього ринку та підтримка розвитку мережі супермаркетів та ресторанів, що працюють з місцевими виробниками.

5) Соціальна підтримка – це впровадження програм підтримки сільського населення, включаючи доступ до освіти, медичних послуг та соціальних програм; стимулювання розвитку малих та сімейних фермерських господарств через надання фінансової підтримки та консультацій.

У висновку можна сказати, що державна підтримка аграрного сектору відіграє важливу роль у стабілізації та розвитку сільських територій та економіки в цілому. Ця підтримка допомагає забезпечити не лише продовольчу безпеку, але й економічну стабільність, збереження природних ресурсів та соціальне благополуччя сільського населення. Проте, щоб досягти максимальної ефективності та впевнитися у цільовому використанні ресурсів, необхідно постійно вдосконалювати механізми державної підтримки, стимулювати інновації та розвивати сучасну інфраструктуру. Тільки така підтримка може забезпечити стійкий розвиток аграрного сектору, що важливо для процвітання країни та її громадян.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про охорону навколишнього природного середовища проект Закону України від 8 жовтня 2023 № 2614-IX. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1264-12#Text> (дата звернення: 11.04.2024)
2. Залізнюк В.П. Державна підтримка аграрного сектору економіки країни як основа забезпечення продовольчої безпеки. 2019. С. 123–127. URL:http://www.investplan.com.ua/pdf/3_2019/21.pdf
3. Живко З.Б., Даниленко Н.Б., Стадник М.Є. Продовольча безпека України: теоретико-аналітичний огляд. Вчені записки Таврійського Національного Університету імені В.І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. 2019. № 6 (69). С. 1–135. URL:https://www.econ.vernadskyjournals.in.ua/journals/2019/30_69_6/30_69_6_1.pdf
4. Білінська В.Ю. Сучасні інноваційні технології в сільському господарстві: основна характеристика та перспективи впровадження. Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Серія: Економіка. 2015. №7 С. 74-80. URL:<https://cyberleninka.ru/article/n/suchasni-innovatsiyini-tehnologiyi-v-silskomu-gospodarstvi-osnovna-harakteristika-ta-perspektivi-vprovadzhennya/viewer>

УДК 349.42

КАРМАЗІНА Л.С., студент

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК В.О.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОРГАНІЧНОГО ВИРОБНИЦТВА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ

Досліджено поточний стан та майбутні перспективи щодо правового регулювання виробництва органічної сільськогосподарської продукції як в Україні, так і у всьому світі. Визначено вплив органічних продуктів на здоров'я людини та навколишнє середовище, зокрема відзначено три ключові підходи до оцінки цього впливу.

Ключові слова: органічне виробництво, аграрний сектор, сільськогосподарська продукція.

Умови та методи виробництва продуктів харчування мають прямий вплив на здоров'я людини. Традиційний метод може призвести до насичення продуктів небезпечними речовинами, що може спричиняти хронічні захворювання та погіршення якості життя. Втілення органічного підходу не лише поліпшує стан здоров'я споживачів, а й забезпечує безпеку та благополуччя працівників у сільському господарстві. Так, органічний спосіб виробництва харчових продуктів може сприяти поліпшенню якості життя та збереженню здоров'я людини, як для споживачів, так і для працівників сільськогосподарського сектору. Він дозволяє уникнути використання небезпечних хімічних речовин, що можуть негативно впливати на здоров'я.

Способом регулювання здійснення органічного виробництва у всьому світі є впровадження комплексних Програм розвитку органічного сільського господарства, які поєднують всю систему існуючих правових та організаційних заходів у єдиний план дій, створивши загальну передумову розбудови органічного сільського господарства в державі. Наприклад, у більшості країн Європи аналогічні програми були запроваджені ще у 90-х роках. [1]

Основним регулюючим засобом відносин щодо здійснення органічного виробництва сільськогосподарської продукції вважається закон. У багатьох країнах світу наявні відповідні законодавчі акти. Можна навести приклади законів, що регулюють здійснення органічного виробництва у державах ЄС, зокрема, у 1980 р. Франція стала першою країною в Європі, яка ухвалила національне законодавство у сфері органічного сільського господарства. У Польщі діє закон про органічне сільськогосподарське виробництво від 25 липня 2009 р., у Швеції діє закон про контроль органічного виробництва від 23 травня 2013 р. тощо. [2]

Відповідно до Закону України Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року від 28 лютого 2019 року № 2697V-III, метою якого є досягнення доброго стану довкілля шляхом запровадження екосистемного підходу

ЗМІСТ

Андрущенко М.М., Пахомова А.О. Малолітні особи як суб'єкти цивільних правовідносин.....	3
Антоненко А. О., Дужа І. А. The political potential of voluntary unemployment: analysis of the impact of education, development, and activism of conditions of labor uncertainty.....	5
Богданевич Д.І., Сімакова С.І. Кримінологічні особливості осіб, які вчиняють умисні вбивства.....	6
Бойко І.О., Мельник В.О. Проблеми аграрного законодавства під час воєнного стану.....	8
Чорна С.В., Бровко Н.І. Вдосконалення антикорупційної політики в Україні в сучасних умовах.....	9
Васильчук І.Ю., Пахомова А.О. Загальна характеристика англосаксонської правової сім'ї.....	12
Гамоцький Я.В., Мельник В.О. Важливість особистого селянського господарства в Україні.....	13
Гнатенко Д.Р., Мельник В.О. Розвиток аграрного законодавства України.....	16
Гроза В.С., Аргат Я.П. Правові аспекти агробізнесу в умовах воєнного стану.....	17
Дмитренко М.О., Росавіцький О.О. Особливості призначення покарання за перевищення військовою службовою особою влади чи службових повноважень	19
Дмитренко М.О., Линник Т.В. Проблемні аспекти муніципальної реформи в Україні.....	21
Єфімович О.Ю., Мельник В.О. Державна підтримка аграрного сектору.....	23
Кармазіна Л.С., Мельник В.О. Правове регулювання органічного виробництва сільськогосподарської продукції.....	25
Катаєв Я.Д., Самойлович А.А. Актуальні питання дотримання законодавства України працівниками ТЦК СП.....	27
Катаєв Я.Д., Сімакова С.І. Смертна кара у сучасному контексті.....	28
Кобець Д.В., Пахомова А.О. Правочини в цивільному праві: поняття та загальна характеристика.....	30
Константинович Є.О., Аргат Я.П. Правове регулювання сільськогосподарських товариств в Україні.....	32
Корчак Ю.М., Дужа І.А. Риторика та емоційний вплив у політичних промовах	33
Новак Є.О., Новак Т.С. До питання правового регулювання біоенергетики в Україні.....	36
Паламарець В.В., Мельник В.О. Характеристика та основні принципи управління сільськогосподарськими підприємствами.....	37
Придатченко М.Ю., Мельник В.О. Правове регулювання діяльності сільськогосподарських кооперативів.....	39
Сергєєв О.В., Мельник В.О. Інноваційні технології в аграрній сфері.....	40
Слободянюк В.С., Малишко І.В. Актуальні зміни (доповнення) до законодавства про виплату пенсій у зв'язку з втратою годувальника в солідарній системі.....	42
Сморода П.О., Мельник В.О. Бронювання працівників аграрної сфери як записка виробництва с/г продукції в умовах воєнного стану.....	43
Старікова С.О., Сімакова С.І. Гармонізація кримінально-процесуального права України до міжнародного законодавства.....	45
Тропотяга К.Ю., Мельник В.О. Законодавчі засади державної підтримки суб'єктів сільськогосподарського виробництва.....	46